N O T Í C I A

Confederal

CGT
ROJO Y NEGRO
Suplement del País Valencià

EDITA: COMITÉ CONFEDERAL DE LA CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL DEL PAÍS VALENCIÀ (CGT-PV) | D. LEGAL: V-155-1987 | FEBRER 2010

El Centenari de l'Anarcosindicalisme també es celebrarà a València p.3

L'Exposició "Pedagogías Libertarias" al País Valencià p.5

Entrevista amb els companys de la Federació Local d'Alacant p.8

RETALLADA DE LES PENSIONS

La CGT proposa, davant l'increment de l'atur i de la productivitat, la jubilació als 60 anys i la jornada laboral de 35 hores setmanals

L'anunci efectuat oficialment pel govern del PSOE de retardar progressivament l'edat de jubilació fins als 67 anys, és una altra de les agressions que venim patint els treballadors, i que incideix en les polítiques socialdemòcrates de fer pagar a aquests els efectes de la crisi provocada pel capitalisme salvatge.

Per a la CGT, front a l'increment de l'atur (que segueix pujant i amenaça amb arribar als 5 milions de persones sense treball) les propostes que s'han vingut defensant pel nostre sindicat des de fa anys segueixen sent les més eficaces i solidàries. Ens referim a l'avenç de la jubilació als 60 anys i a la implantació de la jornada de 35 hores setmanals.

Atès que la productivitat dels treballadors ha pujat enormement en els últims anys, les empreses no deixarien de ser rendibles. Aquestes mesures assolirien el repartiment del treball i de la riquesa entre tots, sense castigar als treballadors per una crisi que no hem provocat i de la qual no traiem cap benefici, ja que segueixen sent els bancs i les empreses multinacionals els què, fins i tot en èpoques de crisi econòmica, augmenten els seus beneficis amb les ajudes dels governs i mitjançant subvencions quantioses, retallades de salaris i drets laborals com els què ara volen imposar-nos.

Però no és l'atac als treballadors d'un govern suposadament socialista el que més ens sorprèn (de fet no sorprèn a ningú, perquè ja ens han aplicat diverses reformes altres executius del PSOE), el que més indigna és veure i escoltar als màxims responsables dels sindicats UGT i CC.OO. acceptant amb resignació semblant ofensa als seus propis afiliats, i donant a entendre que s'oblidaran dels seus propis acords de no fa molt i acataran en el nou Pacte de Toledo les exigències de la patronal i del seu lleial govern.

La CGT seguirà denunciant totes aquestes injustícies i proposant a organitzacions sindicals i moviments socials la convocatòria d'una VAGA GENERAL en defensa dels drets dels treballadors i en contra que s'estiga traslladant una part significativa de la renda dels pobres a les arques dels rics.

MANIFESTACIÓ

CONTRA LA RETALLADA DE LES PENSIONS I LA NOVA REFORMA LABORAL

Pel repartiment del treball i de la riquesa

Jornada laboral de 35 h.
Jubilació als 60 anys
Renda bàsica, ja

Divendres 12 de març 19´30 h.
Plaça de Sant Agustí - València

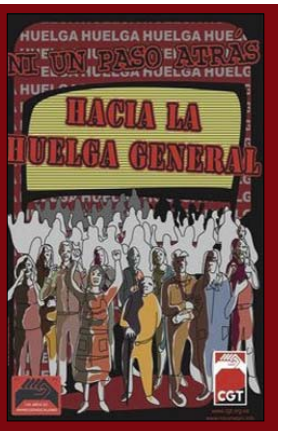

Secretariat Permanent del Comité Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 383 44 56 / 96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.
Avgda. del Cid 154
Tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 / 96 313 43 53. Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
F.L.Valencia@cgtpv.org

- SP de la FL de València, tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 / 96 379 78 54
- Sindicat de Metall, Energia i Mineria, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel.96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Comerç i Hosteleria, tel. 96 383 45 25

Serveis Afiliats:
Fundació Ferrer i Guàrdia,
Àrea de la Dona, Serveis Socials,
Biblioteca Llibertària,
Gabinet de Salut Laboral i Ambiental,
Servei Sindical de Normalització Lingüística.

SU del Camp de Morvedre i l'Alt Palància.
C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtportsag@gmail.com

FL de Benidorm.
C/ Russafa (Glorieta El Carrasco)13,
Bq II, Local 4 A-1
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03500 -Benidorm (Alacant)
cgtbenidorm@cgtpv.org

FL d'Alacant.
C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacantí)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.
C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 552 25 41 / 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.
C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.
C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpucol@telefonica.net

FIC de Castelló.
C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.
Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del **Notícia Confederal** *es compta amb la col·laboració de la Conselleria de Cultura i Esport*

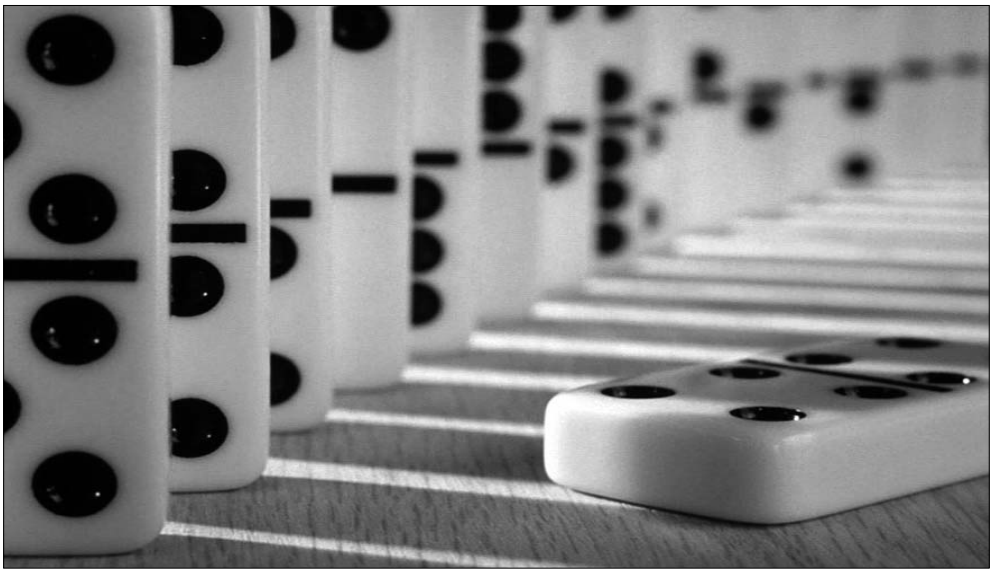

editorial

NOUS REPTES PER A LA CGT

2010 no va a resultar un any fàcil per als treballadors i les seues famílies; tampoc ho serà per a la CGT, que compta amb una militància immersa en les principals mobilitzacions sindicals i socials que es multipliquen per tots els territoris nacionals.

A aquest fort compromís amb la lluita i la solidaritat, que des de tots els àmbits de la Confederació ens imposem, s'uneix en els últims anys l'obligació que tenim de no defraudar les esperances dels molts treballadors que estan deixant de creure en el sindicalisme reformista i servil, encara molt majoritari (per desgràcia) i que comencen a veure en l'anarcosindicalisme l'eina que faça possible impulsar les reivindicacions de millors condicions de vida i la defensa dels nostres drets, habitualment trepitjats i en franc procés de retallades, pactats entre una patronal ambiciosa i immoral i uns sindicats convertits al credo capitalista.

La profunda crisi que pateix el sistema polític i econòmic dominant en gairebé tot el món, està servint als governs, la banca i les empreses transnacionals per a donar altra volta de rosca en la seua ja habitual estratègia d'augmentar al màxim els beneficis, sense preocupar-se pels drets de les persones o per la conservació de la naturalesa. Amb l'excusa de la crisi som els treballadors els què estem veient sacrificats els nostres drets i les nostres llibertats. Milions de persones són llançades a l'atur i la fam, simplement perquè la borsa continue repartint guanys entre els grans grups financers i industrials.

Front a aquesta ofensiva, ni els suposats governs d'esquerres ni els presumptes sindicats obrers fan altra cosa que sotmetre's als dictats dels rics i col·laborar a mantenir submís i callat al poble treballador. En lloc d'imposar el repartiment del treball i de la riquesa, per tal que els que menys tenen reben una petita part del que els sobra als milionaris, el que fan és aprovar els acomiadaments i la congelació salarial als treballadors i concedir ajudes i subvencions astronòmiques als bancs i grans empreses, perquè els rics ho siguen cada vegada més.

Si durs han estat els dos últims anys per als treballadors espanyols, amb tots els expedients temporals de suspensió de contractes i de tancaments que hem viscut, 2010 pot ser encara pitjor. Hem començat l'any amb uns cinc milions de desocupats (el que representa la més alta taxa de tota Europa) i són cada vegada més les famílies que es queden sense cap tipus d'ingrés o ajuda. Això afegit a la recent pujada dels preus de productes tan necessaris com la llum, el gas, els impostos, el transport i molts articles d'alimentació... al costat dels alts interessos de les hipoteques -provocarà que molta gent tinga greus problemes per a subsistir i acabe per perdre fins i tot l'habitatge i altres béns.

Davant el silenci dels dòcils anyells sindicals, la CGT és una de les poques veus organitzades que s'aixeca per a denunciar semblant injustícia, i que proposa des de fa mesos la convocatòria de mobilitzacions creixents que ens condueixen a la Vaga General que la situació està exigint. La coincidència de la crisi actual amb la presidència espanyola de la Unió Europea durant el primer semestre de l'any és una ocasió propícia perquè les crides a la mobilització de la CGT conflueixen amb altres iniciatives de lluita que ja estan sorgint. Del treball conjunt, de la col·laboració entre tots els moviments i de l'activisme de la gent crítica va a dependre molt que tals mobilitzacions arriben a l'èxit desitjat.

Pel que fa a la CGT-PV això suposa comprometre molt més a la militància, fer que els nostres delegats duen la il·lusió i la ràbia a tots els centres de treball, als barris, a les escoles, etc. Cal saber explicar a les nostres seccions sindicals que la lluita en l'empresa, de forma aïllada, no va a garantir la nostra ocupació ni els nostres drets; només si traiem totes les reivindicacions, tots els conflictes al carrer, és possible que se'ns comence a prendre de debò.

Si la Confederació General del Treball sap estar a l'altura del que de nosaltres s'espera, haurem donat un pas enorme en el procés de consolidació del model sindical que representem. Les ja imminents eleccions sindicals són altra raó de pes per a no romandre aïllats en les nostres incòmodes gàbies, sense preocupar-nos del que està succeint fora als nostres germans treballadors de tot el món. La imatge col·lectiva que done la CGT serà la imatge que vegen els nostres propis companys, els nostres veïns.

ANTONIO PÉREZ COLLADO
Secretari General CGT-PV

A C C I Ó D I R E C T A

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a **RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org**

100 anys d'Anarcosindicalisme 1910 - 2010

<u>València 10, 11 i 12 de juny:</u>
JORNADES INTERNACIONALS
ANARCOSINDICALISME I INTERNACIONALISME

Els passats 14,15 i 16 de gener a Madrid van donar començament les jornades i actes commemoratius dels cent anys de camí que duem recorreguts darrere d'un món més just i igualitari, sempre sota els senyals d'identitat de l'anarcosindicalisme i de l'hàlit llibertari. El dijous 14 després de la presentació del programa d'actes feta pel periodista Rafael Cid, es van iniciar les ponències dintre de les jornades llibertàries que al llarg d'aquest any i en tot l'àmbit estatal es van a celebrar. *¨Un segle d'anarcosindicalisme. Llums i ombres¨* presentada per César M. Lorenzo, actuant com moderador Alejandro R. Díez Torre i *¨La memòria llibertària hui, repressió i terrorisme en l'estat Franquista¨* presentada per Mirta Núñez Díaz Balart van ser les primeres en realitzar-se. En el segon dia d'actes es va celebrar una taula redona amb el títol d'*¨Anarquisme o barbàrie? El fetitxe del creixement¨* a càrrec dels ponents John Zerzan i Carlos Taibo moderada per Ilia Galán i que va donar pas a la lectura del manifest *¨100 anys d'anarcosindicalisme¨* per part d'Antonina Rodrigo. Per a finalitzar va ser Jacinto Ceacero, Secretari General de CGT, el responsable de clausurar les jornades que han servit de presentació i preàmbul als actes previstos per a aquest especial any i que tan dures lluites augura per tot el que esdevé, tant sindical com socialment, i que va deixar plasmat en el seu discurs *Actualitat de l'anarcosindicalisme*.

El dissabte dia 16, definitiu tancament de les jornades amb el concert celebrat en el poliesportiu de CP El Olivar (Rivas-Vaciamadrid). Harmonia i companyerisme units als valors intrínsecs de la joventut formen la quintaessència de qui es rebel·len i lluiten en contra de tot allò que significa injustícia, desigualtat i opressió. Més endavant tindrem ocasió de noves trobades emmarcades en aquest centenari, com són les de Saragossa el 26 i 27 de març, *Jornades d'Acció Social: Anarcosindicalisme i Moviments Socials* interessants en qualsevol moment i particularment ara. No menys interessants seran les què es celebraran en la ciutat de València el pròxim mes de juny, els dies 10, 11 i 12, i on sota l'enunciat *Jornades Internacionals: Anarcosindicalisme i Internacionalisme* es conferenciarà sobre el posicionament de la nostra organització en la resta del món. Per la responsabilitat que ens correspon al ser amfitrions d'eixes celebracions extremarem la informació, tant de mobilitzacions i actes reivindicatius, com d'oradors convidats o del programa de ponències, taules redones i altres actes a celebrar. Altres futures jornades seran les de: Màlaga i Barcelona, en els mesos d'octubre i desembre, però d'aquestes ja tindrem temps d'aprofundir en el pròxim NOTÍCIA CONFEDERAL.

Miguel Mayor, Secretaria Comunicació CGT-PV

Si vols saber més
http://www.cgt.org.es/

HISTORIA MOVIMIENTO OBRERO AMÉRICA

Sindicalismo "desde abajo": el "clasismo" en la Argentina

PABLO A. POZZI
Historiador

En la Argentina, a través de las décadas de 1950 y 1960, fueron surgiendo toda una serie de jóvenes activistas obreros, muy combativos y que adherían a las más variadas tendencias de izquierda. Junto con los nuevos activistas surgieron criterios que encontraban sus antecedentes tanto en los anarquistas y en la CGT comunista de 1936 como en la Resistencia Peronista de 1956-62. Las luchas llevadas a cabo por los obreros de la construcción en El Chocón (Neuquén), el nacimiento de los sindicatos clasistas SITRAC/ SITRAM y las huelgas de las automotrices en el Gran Buenos Aires fueron algunos de los ejemplos más representativos. Todos estos conflictos nutrieron una nueva visión del sindicalismo por y para los trabajadores.

El caso de SITRAC-SITRAM[1] fue el más trascendente. Ambos gremios fueron conformados en 1965 en las fábricas cordobesas de Fiat-Concord y Fiat-Materfer con el objetivo de debilitar a los sindicatos nacionales que podrían haber organizado estas fábricas. Entre 1965 y 1970, las comisiones directivas de los respectivos sindicatos se desenvolvían en total acuerdo con los deseos empresarios. En marzo de 1970, el Secretario General del SITRAC insistió en firmar un convenio con la empresa que había sido rechazado por tres asambleas generales. Surgió un movimiento de base que lo desplazó y tomó la fábrica para lograr el llamado a elecciones limpias. En el mismo mes, se produjo un proceso similar en SITRAM[2].

Esto significó el comienzo de una experiencia hasta ese momento inédita: la de un sindicalismo conducido desde la base gremial, que fue denominado "clasismo". Ambos sindicatos, a partir de 1970, funcionaban en base a asambleas de todos los afiliados; los dirigentes debían seguir trabajando en fábrica; los pocos que eran rentados por el sindicato no podían ganar más del salario promedio de un obrero cualificado; los dirigentes podían ser destituidos por el voto de la mayoría simple en asamblea de afiliados; se establecieron coordinadoras con otros gremios y agrupaciones y con el movimiento estudiantil. En resultado de todo esto fue una movilización obrera, desde la base, que hizo estremecer al sindicalismo burocrático. En los años 1970 a 1976 el ejemplo de estos gremios cundió y se conformaron: la CGT clasista de Salta y la de San Lorenzo; el Plenario de Agrupaciones clasistas de Villa Constitución y el sindicato automotriz de Córdoba conducido por el clasista René Salamanca. Y quizás lo más importante fueron las Mesas Coordinadoras de Gremios en Lucha, más conocidas como las "coordinadoras", que reunieron zonalmente a activistas, agrupaciones y gremios combativos y clasistas para coordinar huelgas, medidas de fuerza y sobre todo la solidaridad gremial. La respuesta fue categórica: en 1971 SITRAC y SITRAM fueron disueltos por el gobierno y sus activistas perseguidos; luego el gobierno peronista desató a la Alianza Anticomunista Argentina que se dedicó a asesinar a muchos activistas de las coordinadoras; y finalmente en 1976 se dio un golpe militar que se dedicó a desaparecer a miles de personas. De hecho, se calcula que sobre 30 mil desparecidos, cerca de 60% pertenecen a la clase obrera.

Explica un delegado del SITRAC de esa época:

"Había muchos obreros jóvenes. Gente que venía de otras provincias y gente, como yo, que venía del campo cordobés. Estábamos hartos de las componendas y los negociados, que nos vendieran y nos traicionaran. Queríamos cambiar todo ya. Nuestra consigna era 'Ni golpes ni elección: revolución'. Y nos lanzamos a una movilización de base que generó una participación muy alta de los compañeros. Ubicamos a los enemigos como la dictadura, la patronal y la burocracia sindical. Pero no supimos bien juntarnos con el resto de la clase. Pensábamos que íbamos a hacer la revolución desde el sindicato; o peor aún desde Fiat nosotros solitos. Y así nos aislaron, hasta que después del Viborazo nos disolvieron los gremios. Pero fue una escuela, allí se formaron camadas enteras de activistas y militantes. Y también se aprendió que el gremio no es substituto del partido revolucionario. Y que la revolución la hacemos entre todos o no la hacemos. Fuimos producto de una época y fuimos madurando a los golpes." [3]

Durante años esta experiencia clasista parecía haberse perdido, excepto en la memoria y las leyendas de los trabajadores argentinos. Sin embargo, Susana Fiorito, que fuera secretaria del SITRAC logró esconder el archivo del gremio a la represión. Durante años lo mantuvo en la clandestinidad con la ayuda de algunos compañeros solidarios. Finalmente, logró digitalizar el acervo y subirlo a internet para que cualquier trabajador pueda conocer esta experiencia que pertenece, no sólo a los obreros argentinos, sino a los trabajadores del mundo.

---

[1] El SITRAC (Sindicato de Trabajadores de Concord) tenía 2.500 afiliados. El SITRAM (Sindicato de Trabajadores de Materfer) tenía 1.200. Ambos sindicatos mantenían su independencia de la CGT tanto local como nacional. Si bien la participación de ambos gremios en el Cordobazo fue mínima, en el Viborazo fue destacada. Balvé, et al., op. cit., 105.

[2] Beba Balvé, et al., op. cit., 105-106.

[3] Entrevista con Julio Oropel (México, 12 de marzo de 1982).

L'arxiu es troba en
http://www.sitracsitram.com.ar

EDUCACIÓ

Eleccions a Rector

De què serveixen en un règim feudal?

EMILIA MORENO
CGT Universitat València

El pròxim 9 de març tindran lloc eleccions a Rector en la Universitat de València, amb això conclourà el mandat de Francisco Tomás, després de vuit anys en el càrrec, atès que els estatuts de la UVEG no li permeten presentar-se a una nova reelecció.

Va ser el primer rector triat, segons la recentment estrenada LOU, directament per tota la comunitat universitària, donant un vernís de democràcia a una institució que es va quedar ancorada en l'edat mitjana quant a la seua organització estamentaria i que és experta a canviar algo per tal que tot seguisca igual.

Els titulars d'aquells moments ja ho manifestaven "*La LOU convierte en rector de Valencia al aspirante menos votado*" (El País, 27/02/02).

I durant els quatre anys següents va deixar clar que era el Rector, únicament, de qui li havien votat, pel que la seua reelecció va ser causa novament de titulars comentant els resultats: "*El escaso apoyo electoral debilita al rector Francisco Tomás en su segundo mandato. El importante porcentaje de voto en blanco (44%) y nulo (11%) de las elecciones celebradas el miércoles en la Universitat de València confirmaron en el cargo al actual rector y único candidato, Francisco Tomás*" (El País, 3/03/06).

Va haver raons perquè més d'un 70% del PAS votara en blanc, i tornaria a haverles si tornara a presentar-se. En aquests 8 anys la Institució ha patit una clara reculada quant a aperturisme, la distància mantinguda entre els càrrecs de direcció i la resta del personal ha estat notable, i com exemple de la millora del seu *status* servisca la figura del xofer del rector: amb l'anterior havia un únic xofer que cobria els desplaçaments oficials, i en molt contades ocasions donava servei a la resta de l'equip de direcció; en l'actualitat hi ha tres conductors d'alt càrrec amb els seus respectius vehicles i no els falta el treball.

Mentrestant el Personal d'Administració i Servei ha vist com l'obscurantisme més absolut s'ha implantat en la seua gestió, d'exemple servisca la rotunda negativa a privatitzar les consergeries declarada en les assemblees de la seua última campanya electoral, i com, sense reconèixer-lo en cap moment, s'ha anat amortitzant un gran nombre de places d'auxiliar de servei a la menor oportunitat substituint personal de la casa per personal de contractes privades, amb salaris molt menors i horaris més amplis.

I no parlem de l'erràtica política de plantilla. El gran misteri de la Universitat és el seu organigrama de personal, a tota hora es parla de reestructuració, reclassificació i qualificació, però del com i quan, mai i a canvi els resultats són: reclassificacions a la carta, en el mateix lloc, i sense opció de lliure concurrència del personal; creació de llocs molt qualificats ocupats per persones seleccionades a través del servei valencià d'ocupació que fins i tot, en ocasions, tenen cognoms sospitosament coneguts; poques convocatòries d'oposicions i concursos a dreta llei i amb resultats descoratjadors, atès que la vara de mesurar entre les reclassificacions a la carta, i els requisits i exàmens exigits al comú dels mortals són abismals.

Igualment estan discriminats els col·lectius del personal docent i investigador el vot del qual no és determinant en l'elecció de rector: Investigadors sense futur professional, becaris en condicions d'esclavitud, i personal laboral, amb iguals competències i funcions als funcionaris però amb diferències enormes en drets i retribucions, als quals, de tant en tant, es dóna alguna sobra perquè semble que es fa algo.

El senyor Tomás ha explotat al màxim les possibilitats que els privilegis ancestrals de l'organigrama donen a l'elit de la institució, és a dir catedràtics i professors titulars d'universitat, i la pregunta que ens fem és si amb aquest sistema cap la possibilitat d'esperar altra cosa del futur rector. Almenys amb quatre candidats sobre la taula és possible que el debat previ ens done l'oportunitat d'arrancar alguna promesa, però servirà per a alguna cosa?

CAMP DE MORVEDRE

Respuesta de CGT a López Barquero de CCOO

Ocho ex delegados de CCOO se querellaron contra un sindicalista de CGT por afirmar en una entrevista que el antiguo comité de empresa de Ferrodisa estaba comprado. Le interpusieron una querella criminal por 16 delitos diferentes pero perdieron el juicio y la sentencia argumentaba muy duramente contra las pretensiones de los denunciantes. Sin embargo, el entonces Secretario de Organización de CCOO del Camp de Morvedre, lejos de reflexionar y asumir el significado de la sentencia, tergiversó el sentido del dictamen y declaró a través del periódico "El Económico" que la sentencia demostraba que el comité no estaba comprado. CGT le responde a través de esta carta

Asombro es lo que nos ha producido leer una "contestación" por parte de López Barquero a la noticia publicada en la edición digital de este periódico (El Económico) sobre la sentencia absolutoria a un miembro de la CGT por un delito de injurias y calumnias.

Primero asombro y luego indignación. Porque quienes deberían reflexionar sobre el alcance de sus actos siguen, contumaces, insistiendo en un discurso que perjudica a la clase trabajadora y, como ya nos tienen acostumbrados, usan la tergiversación para defender lo indefendible.

Vayamos por partes. Miembros del antiguo comité de empresa de Ferrodisa, pertenecientes a CCOO y ahora sabemos que arropados por esta organización sindical, se querellaron contra un miembro del comité de empresa recién elegido de CGT por afirmar en una entrevista que "*Los trabajadores se dieron cuenta que durante muchos años el comité estaba comprado*". Ojo, no interpusieron una demanda como dice la noticia con la contestación de López Barquero, sino que se querellaron. Es decir, que acudieron a la vía penal con la intención de que quien había osado hacer esas declaraciones fuera condenado por 16 delitos diferentes (2 delitos, uno por injurias y otro por calumnias por cada uno de los 8 miembros de CCOO del antiguo comité de empresa de Ferrodisa). La sentencia judicial por la que batalló CCOO hubiera supuesto la ruina, cuanto menos económica, del acusado.

Pero no sólo eso. CCOO pretendía mediante su iniciativa querulante limitar peligrosamente el derecho a la acción sindical mediante las libertades de expresión y de información. Es decir, pretendía, al más puro estilo del sindicalismo vertical, castigar a un trabajador por hacer crítica a la pasividad sindical con que CCOO gestionó los asuntos laborales durante años en Ferrodisa.

El acusado y ahora absuelto expresaba en la entrevista lo que es *vox populi* y jamás podrán acallar los ínclitos agentes sociales. Lo que la sentencia refleja no es que "*el comité de Ferrodisa no estaba comprado*" como pretende hacer creer López Barquero, sino que hacer una afirmación así es perfectamente legal y que intentar condenar a una persona por ello atenta contra los principios democráticos. Esto es, mal que le pese a CCOO, la fundamentación jurídica de la sentencia.

La CGT invita a quien le interese el tema, a releer la noticia sobre la sentencia absolutoria publicada en la edición digital de "El Económico". De este asunto se puede hacer una muy interesante lectura entre líneas… En cuanto a López Barquero, Secretario de Organización de CCOO Camp de Morvedre, mejor hubiera hecho reflexionando y plegando velas.

En cuanto a su afirmación final de que "*los trabajadores conocen muy bien quién ha peleado por sus intereses y por la mejora de sus condiciones económicas y sociales*" estamos plenamente de acuerdo. No en vano, la CGT consiguió, entre otras mejoras, la aplicación del plus distancia contemplada en el convenio provincial y el reconocimiento de algunas categorías a varios profesionales que estaban por debajo de la que les correspondía. Barquero, o estás muy mal informado o mientes conscientemente.

Ahora, las conclusiones que se extraen de la actuación de CCOO en todo este asunto son diáfanas: "*CCOO ha fracasado en el intento de condenar a un trabajador por afirmar que un comité de empresa estaba comprado*" o "*CCOO quiere prohibir que se afirme públicamente que la actuación de un comité de empresa pasivo es propia de un sindicato comprado*" o "*Una sentencia le recuerda a CCOO los principios democráticos por intentar condenar penalmente a un trabajador crítico*", etc…

José Luis Pallás Soriano, Secretario General de CGT Camp de Morvedre i Alt Palància y Secretariado Permanente CGT Camp de Morvedre i Alt Palància

webs al País Valencià

CGT Alacant
http://cgt-alicante.es

CGT Castelló
http://cgtkas.blogspot.com

CGT València
http://www.cgtvalencia.org

CGT País Valencià
http://www.cgtpv.org

100 anys de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia

L'Exposició "Pedagogías Libertarias" ha recorregut el País Valencià

En primer lloc va ser València, després Castelló, Alacant i finalment Gandia. L'exposició dedicada a les cultures de la llibertat en l'anarquisme ibèric ha gaudit d'una bona acollida entre el públic

València

Castelló

Alacant

Gandia

10 AL 18 DESEMBRE: XI JORNADES LLIBERTÀRIES DE CGT VALÈNCIA

Les XI Jornades Llibertàries de CGT-València van estar dedicades a Ferrer i Guàrdia i les pedagogies llibertàries, tractant sobre els aspectes més interessants de l'aprenentatge; tant en l'experiència de l'Escola Moderna, com en els diferents projectes que han vingut utilitzant els seus mètodes fins al nostre temps.

La magnífica exposició sobre Francesc Ferrer i Guàrdia i l'aprenentatge llibertari va romandre instal·lada en el vestíbul de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació durant totes les jornades i va agradar a les nombroses persones que van anar recorrent els panells que la formen i expliquen.

En aquesta mateixa facultat de la Universitat de València es van desenvolupar totes les xerrades. Va destacar la bona assistència; tant d'afiliats de la CGT com de joves universitaris, que van participar activament en els debats. Aquests van ser tan interessants i amens, que en diverses ocasions va ser necessari recordar que havíem depassat l'horari de tancament per a poder concloure el torn de paraules.

Respecte als ponents, i sense que semble un tòpic, hem de reconèixer que no només van demostrar que dominaven els temes sobre els quals els vam proposar que parlaren, sinó que els van exposar amb brillantor i amenitat i no es van privar d'exposar les seues precises crítiques als sistemes educatiu i polític vigents.

Respecte a l'organització, aquest ha estat un dels anys on menys fallades s'han comès (i els pocs que han sorgit s'han solucionat perfectament). S'han complit els programes, els horaris, s'ha informat millor que mai de les nostres Jornades, etc. Les persones encarregades de coordinar cada dia i d'arreplegar i presentar als ponents, també han complit amb escreix els seus compromisos.

No seria just no valorar positivament l'excepcional i desinteressada col·laboració de la pròpia Facultat i del seu personal, als quals ja els hem fet arribar oficialment el nostre reconeixement i gratitud pel suport a les Jornades Llibertàries de CGT-València. Quant a la Festa de clausura, ens haguera agradat estar igual de satisfets pels seus resultats, però és necessari reconèixer els seus punts febles i proposar-se millorar-la en anys esdevenidors. A pesar de les sentides absències, l'acte va comptar amb la participació de molts companys i companyes (dels seus amics i familiars, fins i tot) que s'ho hem passat molt bé; que vam beure i vam menjar (i fins a va haver qui va ballar) en un ambient lúdic i amistós i que el bar i la música van funcionar a la perfecció.

Per a acabar, volem des de la Comissió Organitzadora d'aquestes XI Jornades donar les gràcies a tota la gent que d'una o altra forma- ha col·laborat en elles: als sindicats i seccions que venen la loteria perquè s'autofinancen, als delegats que reparteixen la propaganda, al personal que treballa en la casa per encarregar-se dels comptes, de les telefonades, del repartiment de cartells, etc., a la penya que va muntar el local de la festa, el bar i la música, als que van tenir temps per a acudir a les xerrades, a la Fundació Ferrer i Guàrdia per la seua gran implicació en el projecte. A tot el què pensa que l'anarcosindicalisme és això: molt més que sindicalisme. Gràcies a tots... I ens veiem en les XII Jornades Llibertàries!

11 AL 14 GENER: CASTELLÓ

L'exposició ha estat en la capital de La Plana, concretament de la Facultat de Ciències Humanes, en la Universitat Jaume I. El dia 13 es va passar el documental d'Agustí Corominas "*Francesc Ferrer i Guàrdia, una vida per la llibertat*" (cortesia de la Fundació Ferrer i Guàrdia de Barcelona) i es va fer un breu col·loqui en torn a la seua figura, els seus plantejaments pedagògics i la seua influència en el món llibertari, europeu i internacional.

La CGT de Castelló es mostra satisfeta en la seua tasca tant per la difusió com pel manteniment de la funció revolucionària i transformadora que ha de complir el món educatiu.

15 AL 22 GENER: ALACANT

Del nord del País Valencià, els 15 panells de l'Exposició (en els que s'ofereix un recorregut per les diferents teories llibertàries sobre educació i es recuperen algunes de les nombroses experiències que al llarg de la història s'han dut a terme i continuen desenvolupant-se) van viatjar fin a Alacant.

Mostrant l'exposició els companys d'Alacant han volgut contribuir no sols a la recuperació de la memòria històrica en lo referent a l'ensenyament llibertari, un dels pilars fonamentals de l'anarquisme, sinò que també han volgut oferir alternatives pedagògiques a l'educació autoritària, jeràrquica i competitiva que hui dia ens volen tornar a imposar governs i partits polítics. També es va projectar el documental d'Agustí Coromines. Tots els actes han tingut lloc en els locals de la Federació Local.

23 AL 27 GENER: GANDIA

Finalment, el periple va acabar en La Safor on la inauguració, a càrrec d'Emili Cortavitarte va assolir el plé total del Casal Jaume I de Gandia. Al llarg dels 5 dies, va passar multitud de gent per a contemplar l'exposició.

L'últim dia, el professor Manolo Rodríguez va tractar la lluita contra el Pla Bolonya amb unes interessantíssimes reflexions.

L'èxit de la iniciativa cultural llibertària va fer-se evident amb un fet: l'afiliació de vàries persones a la CGT de Gandia...

Si vols saber més
http://www.memorialibertaria.org/

//BREUS SINDICALS//

3 nous delegats de CGT en Comis Lagun S.L.

De nou, la primera vegada que CGT es presenta com a candidatura en una empresa, obté uns bons resultats. Comis Lagun és una empresa de catering ubicada en Torrent, pertany al grup Martinavarro. El Polígon Mas del Jutge de Torrent compta amb l'empresa del sector de l'hosteleria Comis Lagun, especialitzada en catering.
Les últimes eleccions sindicals han tingut com a resultat l'elecció de nous representants dels treballadors, entre els 13 triats, 3 han sigut per a la Confederació.

La nova delegada de Samsic Iberia S.L. és de CGT

Amb tots els vots per a la CGT i cap per a l'altre sindicat que es presentava (UGT), les treballadores d'aquesta empresa de neteja de València han triat nova representant sindical. Així, en les eleccions sindicals en Samsic Iberia S.L. de València, la candidatura votada per unanimitat ha sigut la de la CGT. El sindicat es presentava per primera vegada en aquesta empresa.

CGT aconsegueix la majoria en Verdifresh S.L. la primera vegada que es presenta a les eleccions sindicals

4 noves delegades de CGT, 2 de CCOO i 3 de UGT composen el nou Comité d'Empresa després de les eleccions sindicals celebrades en Verdifresh S.L. (Ribarroja, València). La CGT ha aconseguit la majoria dels vots, 52. Aquests resultats trencan l'hegemonia de la UGT en l'empresa ubicada en el Polígon Industrial "Poyo de la Reva" de Ribarroja dedicada a l'envasat de productes vegetals per a Mercadona.

ALCOA frena el ERE de extinción de contratos

El 21 de enero, la dirección de ALCOA anunció a la Comisión delegada que el día 25 iba a presentar un ERE de extinción de contratos para 30 trabajadores definidos de la planta de Alicante. La Comisión consideró inaceptable el planteamiento y convocó reunión del Comité de Empresa para tomar medidas "*inmediatas y contundentes*" contra el ERE, al tiempo que señalaba el "*poco talante negociador*" de la dirección y de ALCOA.

El escrito de la Comisión Delegada terminaba llamando a "*defender con firmeza nuestros puestos de trabajo, y desde luego eso es algo que hemos demostrado sobradamente en el pasado que sabemos hacer. Ahora más que nunca, es el momento de estar unidos para hacer frente a esta sinrazón que nos plantean. Nos estamos jugando el futuro de esta planta.*"

Como ya se anunció, el lunes 25-01-10 el comité de empresa se reunió con dirección para recibir el expediente de extinción de contratos.

Antes de que la empresa tomara la palabra e hiciera entrega del expediente, se le dijo, por parte nuestra, que hasta el día de hoy nunca, nunca, la dirección de Endasa, Inespal y Alcoa habían anunciado una reestructuración con SANGRE. Dicho esto le propusimos que no nos entregara el expediente y que se marcaran fechas para encontrar vías de solución, sin traumas y sin sangre, que se anunciara bajas incentivadas con mejores condiciones que las anteriores.

La Empresa después de un receso nos anunció que paralizaba el expediente una semana, para ver si hay alguna vía de acuerdo. (El director hoy sale para Ginebra). El Comité, ante el cambio de actitud acordó postergar las movilizaciones.

En el anuncio de las bajas voluntarias incentivadas se indica que sólo se pueden acoger trabajadores a jornada completa encuadrado en la unidad de negocio de la planta de Alicante, así como que el plazo de admisión de solicitudes finalizaría antes del 1 de febrero. Las bajas serán efectivas, una vez resuelta la solicitud, antes del 31 de marzo de 2010.

A pesar de los resultados globales de la compañía, con pérdida de 792 millones de euros, en Alicante el último semestre del 2009 ha sido positivo y se prevé que el 2010 sea un año con números positivos también.

Alicante, según el balance que presentó la empresa, ha dado números rojos los últimos tres años.

Salud,

Sección Sindical CGT-ALCOA ALICANTE

LLUITA CIUTADANA

El Cabanyal, que no pare la lluita

MIGUEL MAYOR
Secretari Comunicació CGT-PV

Què va ser abans l'ou o la gallina? Degradar per a espoliar o espoliar per a degradar? Si bé en la primera pregunta pot haver dubtes, en la següent no n'hi ha cap quan parlem del Cabanyal. Poble aquest, d'una dignitat reafirmada en la seua gent, i de qui es poden qualificar de moltes maneres: humils, treballadors, lluitadors, revolucionaris, però mai, mai, d'especuladors, aqueixos solen vindre després de l'aroma de la podridura que augura els diners fàcils. Poble, ja que em negue a dir barri, d'homes i dones fermes i infrangibles com només la lluita diària pot consolidar en un esperit lliure, íntegre i dur com el seu. Dur com el treball en el mar, en el port, o en les seues drassanes i que al llarg de generacions s'ha cobrat el tribut de sang que demandava, només a canvi del pa diari.

Gent hui enfrontada, amics contra amics, germans contra germans, per la vil maquinació d'uns quants especuladors i altres tants dirigents polítics, en els quals es donen suport, que han anat abocant el seu verí en les oïdes de qui en uns casos per avarícia i en uns altres per necessitat es van prestar a escoltar-los arribant a contaminar els seus cors. Tot això ha generat el que actualment estem patint, desacord i desunió front a eixos menyspreables engalipadors, xarlatans, estafadors que venent la necessitat de destruir el llegat dels nostres majors, darrere d'una modernitat imaginària, niada en les costures de les seues butxaques, aviven la xenofòbia i la lluita fratricida.

Hui em pregunte: On viu eixa gent? Eixos que afirmen que *¨la ciutat viu d'esquena al mar¨*, *¨que fan falta eixides al mar¨*, o el més greu per a ells, *¨la peremptòria necessitat d'un passeig al mar¨*... Eixos no deuen ésser d'ací, ¨d'aquest planeta¨, ja que no cal ser molt objectiu per a veure que hi ha moltes més necessitats primàries que solucionar primer, sense arribar a eixir del districte marítim. On es troben tots eixos que s'omplen la boca d'herència i tradició, d'identitat i de sentiment valencià, que les paraules paella, orxata i falles els fan plorar d'emoció, on estan?, quan s'està demolint tot en el que basen el seu discurs, on? Potser a l'ombra del poder.

Quan van idear l'operació especulativa només van haver d'engegar les pràctiques que tan bé apreses tenien, deixadesa i abandó, únics ingredients necessaris. Agitar i deixar passar el temps, i la base per a una expoliació barata està servida. Açò que sembla una recepta de cuina no és més que el paradigma de l'especulació, però tot això ha de ser sempre revalidat pels estaments municipals, còmplices i beneficiaris de l'operació, que faltant al seu deure de procurar uns serveis socials i impedint els que altres col·lectius poden oferir, promouen l'èxode i l'abandó de la lluita.

Fotografia d'Emilio Justicia. L'imatge correspon a la mani celebrada el 31 de gener amb més de 30.000 assistents.

"L'única lluita que es perd és la que s'abandona" Mares de la Plaça de Maig

Si vols saber més http://www.cabanyal.com/

LLIG I DIFON LA PREMSA LLIBERTÀRIA

Pots trobar el ***LIBRE PENSAMIENTO*** en:
Zona Benimaclet: Librería Primado, Avda. Primado Reig, 102
Zona Algirós: Llibreria La Tardor, Plaça Olof Palme, 1
Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Avda. del Cid, 154
Zona El Carmen: Librería Sahiri, C/Danzas, 5

AGENDA

TALLER DE DEBAT CGT-ALACANT

Per al 23 de febrer està programada la xerrada "Podem viure sense capitalisme. Alternatives per al decreixement", a càrrec d'Enric Durán del col·lectiu CRISI.

CGT-PV SIGNA UN ACORD AMB EL TEATRE EL MUSICAL

Arran d'aquest acord que acaba de ser subscrit entre el Teatre El Musical i la Confederació General del Treball del País Valencià, tots els afiliats de la CGT-PV tenen dret a descomptes en el preu de l'entrada al teatre situat en el barri del Cabanyal de València (Plaça del Rosari 3).

Així, aquells afiliats de la CGT-PV identificant-se com a tals en el Teatre El Musical mitjançant el seu carnet acreditatiu, es podran beneficiar, sempre que els contractes amb les companyes que representen ho permitisquen, dels següents serveis:

- Entrada a preu reduït per a tota la programació, descompte del 30%, presentant carnet a taquilla
- Descomptes per a grups, amb reserva prèvia al Departament de Promoció del Teatre El Musical, descompte del 50% (lauder@tornaveu.com ó 607 316 418)

Per cada espectacle informarem a través del web www.cgtpv.org i del correu electrònic.

5 AL 27 FEBRER: JORNADES ANTI-MILITARISTES A BORRIANA

El programa en http://www.cgtpv.org/5-al-27-febrer-Jornades.html

ACOMPAÑAR AL NIÑ@: UNA VISIÓN ECOLÓGICA DE LA EDUCACIÓN

Curso teórico Vivencial impartido por la Es.Te.R y "Els Donyets". Comienza el 20 de febrero. Toda la información en: SEDE de la ESCUELA ESPAÑOLA DE TERAPIA REICHIANA (Es.Te.R). C/ República Guinea Ecuatorial, 4. 1ºC - 46022. Valencia. Tel. 963 727 310 (Tardes) o 666 643 231. www.esternet.org (Posible en Barcelona, Madrid y Pamplona). Prácticas en l' Espai d' Educació Lliure "Els Donyets". www.els-donyets.com

8 MARÇ: DIA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA

Manifestacions i activitats pel final de l'explotació patriarcal. Enguany el lema de la CGT és **"Parint un món nou"**

NOVETATS EDITORIALS

***Fraternalmente Emma* d'Emma Goldman.** Ed. La Felguera

Cartas de amor y de guerra. Inèdita fins a la data, la correspondència entre la històrica i cèlebre anarquista Emma Goldman, qui fòra considerada l'enemiga número u dels Estats Units d'Amèrica- i el militant de la FAI, Antonio Vidal, constitueix un bell testimoni de la dimensió humana i social d'ambdós. A més, *Fraternalmente Emma. Cartas de amor y de guerra*, fa referència als esdeveniments que, llavors, sacsejaven el món: la guerra civil a Espanya o l'avanç del totalitarisme a Europa. Descobertes fa poc temps en l'interior d'una maleta que, un bon dia, deixara arrere el propi Vidal, aquests documents són el viu exemple d'una irrepetible època, així com d'uns protagonistes únics.

***Mirad a vuestros verdugos* de Servando Rocha.** Ed. La Felguera

Els Destripadors o el temible Sindicat de la Bomba són alguns dels noms sota els quals s'oculta Alex Leiah, el protagonista d'aquesta novel·la, un jove de classe treballadora amb un sol objectiu en la vida: assolir que les aventures esdevinguen en un món en el qual l'aventura ja no és possible. Durant el seu frenètic procés de recerca se succeiran tot tipus de personatges: activistes armats, la figura de l'enigmàtic líder dels vorticistes anglesos Wyndham Lewis, estudiants prenent universitats, un implacable i obsessiu inspector de policia, una xica autora d'unes terribles pintades o un particular fantasma (el vòrtex) que perseguirà a Alex durant tot el relat. Estem en 1969, en la ciutat de Londres, i la contracultura anglesa està ja donant pas a un nou tipus de rebel·lió. Novel·la inspirada en l'atemptat d'un grup anarquista contra la furgoneta de la BBC encarregada de retransmetre la gal·la d'elecció de Miss Món.

SOBRE FORD: CARTA ENVIADA A "EL PAÍS" Y CENSURADA

"Las cosas por su nombre"

Sr. Director:

En su periódico del pasado 10 de enero, se publicó una entrevista con el Secretario General de la UGT de la empresa Ford de Almussafes, Sr. Pino, al que ustedes calificaban de sindicalista por la labor que ha estado ejerciendo desde que entró en dicha empresa, en el año 1976. Precisamente en esa misma fecha también me incorporé yo como trabajador y con el tiempo he pasado por el Comité de Empresa. En todos estos años he podido constatar que el Sr. Pino no ha hecho honor a aquella frase de Nicolás Redondo cuando, siendo Secretario General de la UGT, vino a decir que el delegado tenía que "pisar viruta y tocar grasa". También a la memoria me vienen aquellos sindicalistas que por defender los derechos de los trabajadores acabaron en la cárcel y, en el peor de los casos, hasta pagaron con su propia vida.

El Sr. Pino, lejos de pasar viruta, tocar grasa y no digamos padecer persecución, ha estado desde siempre pisando moquetas, viajando en avión y hospedándose en los mejores hoteles. Por lo que se puede decir que más que actuar como un sindicalista ha estado haciendo la labor como si de un alto ejecutivo de Ford se tratase. Tanto asumió este papel que no le tembló el pulso cuando firmó la desaparición de los comedores de la empresa, dejando a sus trabajadores sin trabajo y a la totalidad de la plantilla de la Ford sin este preciado servicio. Eliminó gastos a costa de despedir a unos y sacrificar a otros. Muy digno de un buen ejecutivo de una multinacional, sobre todo de una multinacional con beneficios, pero que contradice con su actuación toda la filosofía y práctica de un buen sindicalista.

Por otro lado, quiero significar, Sr. Director, que en Ford Almussafes hay dos clases de sindicalistas: los que están obligados a trabajar cumpliendo estrictamente las normas laborales y que ante la más mínima falta se les sanciona o se les despide. Los otros, son los que están totalmente liberados y que andan por la fábrica a su libre albedrío. Es decir, son aquéllos con quienes los trabajadores tienen que tener una buena relación, porque de ellos depende cualquier cosa que se necesite, por supuesto, mediante la afiliación al sindicato. Estos sindicalistas tan afortunados pertenecen todos a la UGT. Me pregunto, Sr. Director, si esta libertad y este poder del que gozan se otorga por la Dirección de la empresa en función de que son buenos sindicalistas.

Por el buen nombre de todos aquellos sindicalistas que han sufrido persecución por ejercer como tales, llamemos las cosas por su nombre.

Atentamente,

Manuel Domínguez

CONTINUACIÓ ENTREVISTA SP FEDERACIÓ LOCAL CGT ALACANT

Ve de la contraportada

de calçat, marroquineria, marbres, tèxtil i joguets i els conseqüents tancaments d'empreses i ERO's. Així mateix, la crisi financera també s'ha deixat sentir en el sector bancari i de caixes d'estalvis, sector en el qual comptem amb àmplia presència, i on les suposades futures fusions poden generar milers d'acomiadaments.

Per desgràcia, aquesta crisi ha tingut un efecte desmobilitzador dels treballadors, a causa del fantasma de l'atur, la inactivitat dels sindicats majoritaris i l'economia submergida. Nosaltres hem intentat crear una Assemblea d'Aturats i Precaris, a través d'un intens treball de pegada de cartells, repartiment de propaganda, taules informatives en els barris, contactes amb la militància i delegats, etc. i hem de reconèixer que ha estat un absolut fracàs.

No obstant això, seguirem en aquesta línia, però prioritzant la despesa d'energies en altres direccions que aquesta vegada no s'han tingut en compte. Ja veurem què sorgeix d'ací.

Com us organitzeu, on està el local, quins dies està obert i com s'atén als treballadors?

El local està en el carrer José Reus García, 3, entresòl, en el barri dels Àngels. Està obert de dilluns a divendres en horari de matí i vesprada (excepte les vesprades dels divendres). El servei jurídic es presta els dimecres a la vesprada per a temes socials i els dijous de vesprada per als temes de contenciós-administratiu.

L'organització administrativa està a càrrec del nostre administratiu Juan Karlos i després la general de la Federació Local es realitza a través de les reunions setmanals dels dimarts del SP, on es coordina el treball diari/setmanal que cal fer i es debaten, elaboren i programen les diferents actuacions, actes, mobilitzacions que es portaran a terme en el mig termini, per a la seua posterior ratificació pels Plens i Plenàries de Sindicats.

D'altra banda, enguany el SP en coordinació amb els Sindicats, ha començat una sèrie de visites periòdiques als companys de les Seccions Sindicals i delegats, tant per a conèixer de primera mà els seus problemes, inquietuds, etc. com per a promoure i animar la participació d'aquests i dels afiliats. Hui dia la falta de participació en aquests àmbits és un dels majors problemes que té la CGT.

Com és l'afiliació de la CGT en Alacant? (sectors productius, edat, etc.)

La Federació Local està integrada pels Sindicats d'Oficis Diversos, Administració Pública i Banca.

Els sectors i afiliació són molt variats, en Oficis Diversos tenim presència en grans empreses del teixit industrial alacantí (Alcoa, Iberdrola, Telefónica, Arbora Ausonia, Bonnysa) també en petita i mitjana (Casinos del Mediterráneo, Hotel Rosamar, Cauchos Karey, etc).

En Administració Pública els sectors també són molt diversos, des d'Universitat, Bombers, INEM, INSS, fins a ajuntaments menuts com el de Monòver o Sant Vicent del Raspeig.

Quant a Banca, es té una gran presència en la CAM (Caixa d'Estalvis del Mediterrani) on és la segona força sindical, i també en altres sectors bancaris (BBVA, Deutsche Bank, etc.)

Voleu afegir alguna cosa més?

Sí, ressaltar la creació del grup de Joves Anarcosindicalistes de CGT. L'any passat, per iniciativa d'una sèrie de joves i estudiants afiliats a CGT, es va formar el grup de joves de la Federació Local d'Alacant.

Després del Congrés de Màlaga (al que van assistir tres d'ells) i per a desenvolupar els acords sobre la creació d'un grup de joves de CGT vinculats a les Secretaries d'Acció Social del Confederal i respectives Federacions Locals, els joves van elaborar el document base per a establir l'estructura i organització d'aquests grups i que, després d'intensos debats, va tenir com a conseqüència la creació de Joves Anarcosindicalistes de CGT, en la trobada que va tenir lloc el passat mes de desembre en Ruesta.

En Alacant ja han organitzat diverses xarrades-debat amb títols tan suggeridors com "Què és l'Anarquia?", així com una programació de cinefòrum que es realitzarà dos divendres cada mes. També s'han encarregat d'organitzar, en coordinació amb el SP, l'exposició de Ferrer i Guàrdia, inclosa la projecció d'un documental sobre la seua vida, que va tenir lloc la setmana del 15 al 22 de gener en els locals de la Federació Local d'Alacant.

Finalment, destacar en aquest àmbit l'aposta del SP, a iniciativa de la Secció Sindical de la Universitat d'Alacant, en el suport als estudiants Anti-Bolonya. CGT ha estat l'únic Sindicat en la Universitat que ha mostrat públicament el suport a la seua lluita, tant amb mitjans materials (fotocòpies, utilització de recursos de la Secció Sindical..., etc.) com servint d'altaveu de les seues reivindicacions davant la comunitat universitària. Hui dia formen part del Consell d'Alumnes de la Universitat i ja tenim pensat treballar en projectes comuns d'educació i culturals.

LIBERTAD MONTESINOS
Equip de Comunicació CGT-PV

Si vols col.laborar amb: NOTÍCIA Confederal **envia els teus articles, notícies, dades, opinions informacions, fotos...**

comunicacion-cgtpv@rojoynegro.info

N O T Í C I A
Confederal

Edita: Comité Confederal de la CGT-PV. *Coordinen:* Secretaria de Comunicació i Imatge/Equip de Comunicació de la CGT-PV. *Redacció:* Antonio Pérez Collado, Libertad Montesinos, Miguel Mayor i Miguel Ángel Morcillo. *Fotografies:* Fons documental propi i expropiat. *Traduccions:* Servei Sindical de Normalització Lingüística de la CGT-PV.

HI COL·LABOREN:
SECCIONS SINDICALS, SINDICATS, SECRETARIES I FEDERACIONS LOCALS DE CGT-PV
PABLO POZZI, EMILIA MORENO, EMILIO JUSTICIA, MANUEL DOMÍNGUEZ

ARTICLE DE PORTADA: GABINET DE PREMSA CGT-PV

MAQUETACIÓ: LIBERTAD MONTESINOS
FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ: GRAFILAN

EDITA:
COMITE CONFEDERAL DE LA CGT-PV
Avinguda del Cid, 154. 46014 VALENCIA
Tel.: 96 383 44 40 - 96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47

www.cgtpv.org
Correu electrònic: comunicacion-cgtpv@rojoynegro.info

Entrevista amb el Secretariat Permanent de la Federació Local de CGT Alacant

"Volem ampliar la presència en el teixit industrial alacantí"

Castelló, Alcoi, Camp de Morvedre i l'Alt Palància i ara Alacant. En aquest nou número, el Secretariat Permanent de la Federació Local de CGT Alacant ens detalla amb respostes molt minucioses com és l'activitat del sindicat. No hem volgut resumir ni retallar perquè hem considerat molt interessant reflectir amb exactitud cadascun dels temes que analitzen els companys. Conéixer la seua experiència, pensem, és enriquidor per al conjunt de l'organització.

Estem en uns anys de celebració d'aniversaris, 25 anys de CGT, 100 anys d'anarcosindicalisme, centenari de l'afusellament de Ferrer i Guàrdia… Fent un poc d'història, podeu explicar-nos els orígens i evolució de la Confederació en Alacant?

El congrés de l'any 79 marca l'inici del que hui és CGT. Amb un ordre del dia molt confús, sobretot en els punts de principis, tàctiques i finalitats, el debat del congrés en aquests punts no va resoldre el tema de l'anàlisi de la societat i no es va poder calibrar totes les postures de la majoria dels Sindicats sobre les conseqüències que tindria quedar-se fora de la representació sindical dintre de les empreses i no presentar-se a les eleccions sindicals.

Aquest va ser el principal punt de desencontre entre els què pensaven que no calia presentar-se a les eleccions sindicals i els què pensaven que calia dur el discurs anarcosindicalista a les empreses, constituint Seccions Sindicals i per mitjà dels delegats triats en els Comités d'Empresa dintre de la realitat plural que existia. Aquest va ser el motiu pel qual la majoria dels Sindicats abandonen el V Congrés i es reuneixen a principis dels anys 80 en el Congrés de València, posant així en marxa el projecte anarcosindicalista, sindical i social, en els diferents territoris que conformen l'actual Confederació General del Treball.

En aquesta línia, a Alacant, els militants de Telefónica, es presenten amb caràcter provincial a les eleccions sindicals, sent el germen de l'actual Federació Local. D'aquesta manera, i gràcies al seu esforç, es reagrupa la militància, s'aconsegueix un local propi on desenvolupar la labor sindical, tot això amb la solidaritat i suport dels companys de València. Així sorgeixen els Sindicats d'Administració Pública, Banca, a més del d'Oficis Diversos. Durant aquest període s'alternen els formats de Sindicat Únic i Federació Local, sent aquest últim el què actualment tenim.

Quin moment està vivint la CGT en Alacant i quins són els eixos del vostre treball?

Aquest nou SP de la Federació Local d'Alacant va començar en 2007. Encara que queden Secretaries Permanents per cobrir, s'estan fent bastants actes, activitats i mobilitzacions.

Cap destacar cinc blocs diferenciats d'actuació.

Formació per a delegats: diversos cursos i tallers, des de senyes d'identitat de la CGT, passant per negociació col·lectiva, fins a seguretat i salut laboral. Destacar l'últim que es va realitzar aquest passat gener, sobre Seccions Sindicals i Sindicats, Comités d'Empresa, Delegats de Personal..., etc. i com actua la CGT en aquests àmbits. Va ser un taller pràctic molt positiu i amb gran afluència de delegats (entre 25 i 30). Els pròxims tallers programats giraran entorn de les Eleccions Sindicals, que es celebraran enguany y i el que ve en nombroses empreses.

Xerrades-debat, obertes a tota la societat, realitzades en la Seu Ciutat d'Alacant, de la Universitat d'Alacant, situada en ple centre de la ciutat. Ara mateix estem celebrant un cicle de 5 xerrades denominat "*La Unió Europea de la immigració, pobresa i exclusió social. Alternatives pràctiques*", de les quals ja s'han realitzat dues amb bastant afluència. Els objectius que perseguim amb aquestes xerrades-debat, a més de difondre aquests temes entre la societat alacantina i la militància de CGT, és la de la posterior realització de Tallers pràctics entre la gent interessada en els mateixos, siguen o no de CGT, per a aprofundir en ells i que d'aquí puguen sorgir materials pràctics de reflexió, per a ser utilitzats pels delegats i la militància, dintre dels seus àmbits d'actuació, ja siga en el lloc de treball, els Comités d'Empresa, barris, associacions..., etc.

Relació/col·laboració amb grups, organitzacions afins i creació de xarxes. Per a aquesta Federació Local sempre ha estat molt important la connexió i col·laboració amb altres organitzacions i col·lectius afins per a trobar punts i espais comuns de reivindicació i mobilització, cadascun amb la seua identitat pròpia, perquè les lluites que portem a terme, siguen el més fructíferes possibles i arriben a tindre el màxim eco en la societat. En aquesta línia, CGT d'Alacant forma part del Moviment de Resistència Global (MRG), on fonamentalment es desenvolupen temes internacionals de denúncia (Palestina, Hondures, etc.) i mobilitzacions Anti Otan, Unió Europea, etc.

Amb la Colla Ecologista d`Alacant (Ecologistes en Acció), entre altres, en temes mediambientals com la Plataforma per la Mobilitat Sostenible d'Alacant.

Amb la Comissió Cívica per a la Recuperació de la Memòria Històrica.

Amb el Col·lectiu Terràtremol/Mercàtremol que és una cooperativa de producció i distribució d'aliments i productes ecològics, on CGT, que té a molts afiliats que són membres del mateix, ha facilitat un espai per a la distribució, situat en l'antic local de l'Avinguda d'Alcoi d'Alacant.

Finalment, volem destacar la creació a iniciativa de CGT de l'Assemblea Contra la Crisi i el Capital d'Alacant l'any passat. Està integrada per diferents col·lectius, partits polítics i sindicats i l'any passat va realitzar 3 mobilitzacions en la ciutat (Concentració davant del Banc Espanya, Manifestació pel centre de la ciutat i Manifestació lúdica assenyalant els punts negres de la crisi, banca, patronal, governs..., etc.) que es van valorar com molt positives.

Enguany pretenem seguir amb les mobilitzacions, així com convidar a tots aquests col·lectius a sumar-se a la futura Vaga General, a més de fer-lo extensiu a altres organitzacions amb l'objectiu d'aconseguir la màxima mobilització ciutadana i social.

Participació en les lluites obreres. Les seccions sindicals de la CGT han participat de forma directa en les principals lluites dels treballadors d'Alacant, tant en ALTADIS, com en ALCOA (on l'empresa segueix estrenyent les rosques cada vegada més) o en la Caixa d'Estalvis del Mediterrani. No podia ser d'altra manera, tenint en compte que representem gairebé una tercera part dels delegats de les empreses que comptem amb representació. A més, en les passades eleccions sindicals hem aconseguit la majoria en els comités d'empresa del personal laboral de l'ajuntament de Monòver i en l'empresa Cauchos Karey d'Agost. En aquesta última empresa hem hagut de combatre, amb mobilitzacions i davant els Jutjats socials, la persecució a què havia sotmès als nostres tres delegats, tots ells sancionats amb 2 mesos de suspensió d'ocupació i sou.

El fet d'haver aconseguit la majoria en comités d'empreses de grandària mitjana (50 a 100 treballadors), en petites ciutats com Agost o Monòver, mostra que els treballadors, cansats de l'actitud passiva dels "grans" sindicats, estan disposats a donar suport amb el seu vot a sindicats més combatius, com la CGT. De cara a les eleccions sindicals de 2010, el nostre principal objectiu és formar candidatures en totes aquelles empreses del sector públic o privat que siguem capaços, per a ampliar així la presència de la CGT en el teixit industrial d'Alacant i província.

Edició de l'Alakr@nt. Al gener de 2009 iniciem una nova etapa de recuperació del vell periòdic local Alakr@nt, convençuts com estem que és necessari, davant el clamorós boicot dels mitjans cap a la CGT, mantenir una publicació local que servisca de nexe d'unió entre els nostres afiliats així com per a difondre les nostres idees i activitats. En aquest primer any hem publicat huit números i l'acollida ha estat bona entre els afiliats, pel que confiem que amb una major participació de les seccions sindicals puguem fer-lo mensual al llarg d'aquest any.

Com està afectant la crisi a la classe treballadora alacantina i a la seua capacitat de mobilització?

La crisi ha estat, i segueix sent, bastant dura a Alacant que és una província que ha basat el seu creixement en els últims 15 anys fonamentalment en el sector de la construcció i en particular en la del segon habitatge residencial lligada al turisme, amb el que després de l'esclat de la bombolla immobiliària els seus efectes s'han fet sentir en aquestos dos sectors eixos de l'economia alacantina.

A més, el teixit industrial del territori que també estava orientat a la rajola s'ha ressentit especialment (ceràmica, alumini, etc.) i la caiguda del comerç mundial ha provocat la reducció de les exportacions

continua en la pàg.7